

D ů v o d y:

Dovolací rekurs není opodstatněn. Nejvyšší soud sdílí právní názor rekursního soudu a poukazuje stěžovatelku na důvody napadeného usnesení s dodatkem, že ani z §u 11 (2) konk. ř. ani z §u 42 a násl. ex. ř. nelze dovozovati, že v prodejovém řízení, odloženém dle §u 11 (2) konk. ř. po uplynutí stanovené lhůty dlužno pokračovati z úřední moci. Naopak z ustanovení §u 44 (4) ex. ř., který také zde přichází v úvahu, jest zřejmo, že exekuční soud v tomto případě nemusil postupovati z úřední moci (viz Dr. Bartsch a Pollak, koment. ke konk., odp. a vyrovn. ř. str. 118 a Dr. Arnold Lehmann, koment. k týmže řádům, str. 99). Nehledíc k tomu, nemohla by stěžovatelka vlastní liknavost, již se dopustila tím, že v prodejovém řízení řádně nepokračovala, omlouvati případnou liknavostí exekučního soudu, jelikož dle §u 256 ex. ř. jest lhotejno, z jaké příčiny a pohnutky vymáhající věřitel v prodejovém řízení řádně nepokračoval a že spoléhal na to, že v řízení bude pokračováno z úřední moci. Jednoroční lhůta §u 256 ex. ř. nebyla tedy stavěna dobou od 28. května 1925, kdy skončil odklad prodejového řízení, až do 4. prosince 1925, t. j. do podání návrhu vymáhající věřitelky, by bylo pokračováno v tomto řízení.

Čís. 5855.

Vyrovnací řízení.

Exekuční zástavní práva, uhaslá podle §u 12 (1) vyr. ř., neobživují skončením vyrovnacího řízení. Na tom nemění ničeho, že nesplnil dlužník včas a plně potvrzeného vyrovnání (§ 57 vyr. ř.), aniž, že byl na jeho jmění napotom vyhlášen úpadek.

(Rozh. ze dne 17. března 1926, R I 155/26.)

Na nemovitostech Julie H-ové bylo nabyto zástavních soudcovských práv dne 27. října 1923. Dne 22. prosince 1923 bylo zahájeno o jmění Julie H-ové řízení vyrovnací, jež bylo dne 10. října 1924 skončeno, načež dne 18. března 1925 byl na jmění Julie H-ové vyhlášen úpadek. Návrh správce úpadekové podstaty, by byly zrušeny exekuce vedené na základě oněch soudcovských práv zástavních, soud první stolice zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl a exekuce zrušil. D ů v o d y: Stěžovatel zcela správně dovolává se ustanovení §u 12 vyr. ř., dle něhož práva na oddělení nabytá v posledních 60 dnech před zahájením vyrovnacího řízení zanikají zahájením řízení a oživnou znovu, zastaví-li se řízení. Ze spisů exekučních, jakož i ze spisů vyrovnacího řízení vychází na jevo, že zástavní práva soudcovská exekučnímu řízení za základ sloužící, nabyta byla dne 27. října 1923, kdežto řízení vyrovnací zahájeno bylo dne 22. prosince 1923 a skončeno, nikoli zastaveno bylo dne 10. října 1924. Práva tato dle toho po rozumu §u 12 vyr. ř. zahájením vyrovnacího řízení zanikla a, jelikož řízení vyrovnací nebylo zastaveno, neoživla, nýbrž zánik jejich, nastavši zahájením vyrovnacího

řízení, stal se konečným. Řízení úpadkové dnem 18. března 1925 zahájené, nemohlo na tomto stavu ničeho měniti, kdyžtž zejména věci, zabavené po zániku zástavního práva, zahájením vyrovnacího řízení znovu zabaveny nebyly. Ani z ustanovení §u 57 vyr. ř. doplněného čl. III. zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 99 sb. z. a n. nelze ničeho odvoditi pro zachování zástavních práv věřitelských v době 60 dnů před vyrovnáním nabytých, pro ten případ, že dlužnice nesplnila včas a plně potvrzeného vyrovnání, ježto dle §u 57 vyr. ř. (1) odst. toto nesplnění odstraňuje sice slevu a ostatní výhody dlužníku ve vyrovnání poskytnuté, nepůsobí však ztrátu práv věřitelů, která jim vyrovnání proti úpadci nebo osobám přiznává, neruší zánik zástavních práv dle §u 12 vyr. ř. Jelikož tedy již zákonem samým (§ 12 vyr. ř.) vysloven je zánik práv oddělných v době shora uvedené získaných, je zcela odůvodněn návrh správce úpadkové podstaty, by ony exekuce, které posud výslovně jako zaniklé ve spisech exekučních vyznačeny nebyly a jichž zániku se vymáhající věřitelé brání, byly zrušeny.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacím rekursům vymáhajících věřitelů.

D ů v o d y:

Rekursní soud věc správně posoudil a vystižně dovedl, že ani z §u 57 vyrovnacího řádu neplyne závěr, že v případech tuto uvedených oživují exekuční práva zástavní dle §u 12 vyr. ř. uhaslá. K vývodům stěžovatelů dlužno dodati toto: V případech §u 12 (1) vyr. ř. nedochází k pouhému odložení exekuce, nýbrž k zániku zástavních práv s plným hmotněprávním účinkem. To patrně i z pamětního spisu k nařízení ze dne 10. prosince 1914, čís. 337 ř. zák., jímž zavedeny byly řády konkursní, vyrovnací a odpůrčí a v němž (strana 23) se výslovně praví, že ona oddělovací práva zanikají »navždy a s účinkem pro každého.« Jediná výjimka platí pro případ zastavení vyrovnacího řízení (§ 56 vyr. ř.); o tento případ tu nejde. Účinky §u 12 vyr. ř. nejsou, jak správně uvádí rekursní soud, dotčeny ani předpisem §u 57 vyr. ř. Tento § má sice nadpis »Zmatečnost vyrovnání«, ale jak již Bartsch-Pollak v komentáři ke konk. vyr. a odp. řádům díl II. strana 305 praví, není marginální rubrika §u 57 vyr. ř. správná a nelze z ní ničeho pro názor stěžovatelů získati, poněvadž, jak z obsahu §u 57 patrně, vyrovnání nestává se nicotným, to jest není na věc nahlížeti tak, jakoby tu vyrovnání vůbec nebylo. Účinky toho, že vyrovnací dlužník byl do dvou let po potvrzení vyrovnání právoplatně odsouzen pro podvodný úpadek nebo nesplnil včas a plně potvrzeného vyrovnání, jsou pouze ty, že zrušuje se sleva i ostatní výhody dlužníku poskytnuté, aniž však nastává ztráta práv, která věřitelům vyrovnání poskytuje proti dlužníku nebo třetím osobám. Předpis §u 57 nestanoví tedy, že oživují oddělovací práva v §u 12 uvedená. Názoru stěžovatelů, že oživení exekučních práv zástavních lze podřaditi pod »ostatní výhody« podle §u 57, nelze přisvědčiti. Dle materialii zákonných bylo účelem §u 12 vyr. ř., by docílena byla pokud možno největší rovnost věřitelů a by bylo zamezeno, by v poslední době nedošlo k předstihování

věřitelů, více méně tušících, že dlužník jest insolventní; tudíž nemá tento předpis nic společného s předpisem §u 57. Pod výhodami podle § 57 rozuměti dlužno na příklad poshovění již splatných pohledávek, povolení splátek a podobné výhody, jichž dlužníku se dostalo ve vyrovnání samém. Jelikož zástavní práva stěžovatelů zanikla a vyrovnací řízení bylo řádně ukončeno a tedy k obživnutí oddělovacích práv stěžovatelů a k realizaci jich dojíti již vůbec nemůže, není závady, by dle §u 40 ex. ř. nebyly exekuce, o něž tuto jde, zrušeny. Z uvedeného jest patrno, že nezávažno jest, že dlužnice nedodržela vyrovnání. Nezávažnost pak té okolnosti, že na jmění dlužnice byl po ukončení vyrovnacího řízení (a to teprve po více měsících) vyhlášen úpadek, dovodil již správně rekursní soud, na jehož důvody se stěžovatelka poukazuje i v tomto směru.

Čís. 5856.

Pokud nelze vzhledem k doslovu exekučního titulu povolití exekuci, by bylo pokládáno za podepsané prohlášení, jímž veřejná obchodní společnost ohlašuje vystoupení dosavadního veřejného společníka, takže jediným společníkem jest zbývající společník a že oba společníci svolují k tomu, že má býti firma vedena pod dosavadním zněním dále a že nemá dojíti k likvidaci firmy.

Vypořádání podle čl. 130 obch. zák. předpokládá, že po vystoupení zbudou ještě aspoň dva společníci. Jde o převzetí podniku společností a vyrovnání se s vystoupivším společníkem podle obdoby čl. 130 obch. zák., ujednájí-li jediná dva společníci, že při vystoupení jednoho z nich má býti ve společnosti pokračováno.

(Rozh. ze dne 17. března 1926, R I 192/26.)

Na základě soudního smíru ze dne 13. června 1925 domáhal se Otto A. proti Bernardu W-ovi povolení exekuce udělením zmocnění podle §u 367 ex. ř., by podání na obchodní soud v Praze, »že Bernard W. vystupuje jako dosavadní společník z veřejné společnosti W. a spol., takže jediným společníkem jest nadále Otto A., a že oba společníci svolují k tomu, by firma byla vedena v dosavadním znění dále a že nemá dojíti k likvidaci firmy,« bylo pokládáno za podepsané Bernardem W-em a podpis jeho notářsky ověřený tak, by na jeho základě mohl býti proveden zápis do obchodního rejstříku. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Exekuce může býti povolena jen na základě exekučního titulu, z něhož kromě osoby oprávněného a povinného musí býti zřejmým předmět,